

skulde blive afbrudt, naar vi ikke forandrer Tiden, og han spurgte om, hvorledes det var gaaet i den siden den 1ste Maj forløbne Tid. Jeg kan derom oplyse, at uagtet Overgangstiden, som det ses af Bilagene, er væsentlig forlænget, er det hidtil lykkedes at opretholde Forbindelserne, hvad der selvfølgelig staaer noget i Forbindelse med Omfanget af den Godstrafik, der har været i den senere Tid. Men fordi det er lykkedes i den forløbne Tid at opretholde Forbindelserne, kan der ikke derfor med Sikkerhed garanteres noget om, hvorledes det i det hele vil gaa i Løbet af den Tid, der her er Tale om. Jeg fremfører disse Oplysninger uden nogen Art Fanatisme. Jeg gør kun opmærksom paa, hvorledes Forholdene ligger og kan komme til at ligge. Vanskelighederne er der altsaa, for saa vidt angaar Forbindelsen Syd paa. Men som netop den ærede Ordfører (J. C. Christensen) udtaler, har man indenfor Udvalget været i Tvivl om, hvorvidt de var saa store, at man alene af den Grund skulde gennemføre den nye Tid. Jeg har forstaaet Udvalget saaledes, at hvis der ikke stødte andre Vanskeligheder til, vilde man finde sig i de Ulemper, der knytter sig til Overgangen til Tyskland. Hvis der derimod kommer yderligere Vanskeligheder til, nemlig at Sverige ogsaa indfører den nye Tid, er Udvalgets Flertal enig om, at det bliver for meget, saa maatte man give efter for den Situation, der indtræder, og deri er jeg ganske enig med Udvalgets Flertal, og jeg synes, at det ærede Medlem for Horsens Landkreds ogsaa maatte være enig heri. Altsaa, hvis Norge og Sverige ikke gaar med, maa vi søge at overvinde de Vanskeligheder, vi har til den anden Side, saa godt, som det er muligt. Selvfølgelig vil der fra Statsbanernes Side blive gjort alt muligt for at holde Forbindelserne i Orden.

Det ærede Medlem fra Kellerup (P. E. Hansen) vilde paastaa, at Rigsdagen ved at vedtage Lovforslaget nu vilde komme et Skridt videre end baade Norge og Sverige, men deri har det ærede Medlem ikke Ret. Vi gaar et Skridt videre end Norge, der forholder sig afventende, hvorefter Sverige er gaaet det Skridt videre, som vi her er i Færd med at foretage, idet Sverige har sin Hjemmel i Orden for Regeringen til at foretage Forandringen. Det vilde være temmelig upraktisk, som det er blevet sagt, at se Tiden an og vente, indtil Sverige har gennemført Bestemmelsen. Der vil da absolut hengaa nogle

Dage, i hvilke den Forvirring, vi frygter mest, vil indtræde. Det vilde være særdeles ønskeligt, om Forandringen kunde indtræde samme Døgn i Danmark som i Sverige, og hvis der skulde opstaa Vanskeligheder med at blive færdig med Forhandlingerne til førstkommende Søndag, er det muligt, at man kunde opnaa en Udsættelse til den kommende Søndag, for saa vidt Sverige skulde insistere paa at gennemføre Forandringen. Det vil nemlig være praktisk at gennemføre Forandringen netop paa en Søndag af Hensyn til Godstrafikken.

Undervisningsministeren (Keiser-Nielsen): Jeg har ikke meget at føje til det, som min ærede Kollega har udtalt. Jeg skal blot pointere det, som han begyndte med at sige, at naar man tidligere i forskellige europæiske Lande har haft forskellige Tid, men ved en Forhandling er blevet enig om en mellemeuropæisk Tid, saa vilde det se lidt underligt ud, hvis Landene nu blev enige om at indføre den saakaldte Sommertid — det er allerede sket i Tyskland, Østerrig, Frankrig, England, i Sverige sker det vel ogsaa —, om vi da vilde skille os ud fra de andre Lande. Til det, som min ærede Kollega sagde om Sveriges Stilling, at det er forud for os, for saa vidt som det ikke behøver nogen Lovgivning, men straks kan indføre Sommertiden ved kongelig Resolution, skal jeg tilføje, at saaledes har Sverige ogsaa været forud for os med Hensyn til Opfordringen til at indføre denne Sommertid, idet den hele Bevægelse, saa vidt vi kan se, er udgaaet fra Sverige. Fra Sverige er nemlig gennem Gesandtskaberne udgaaet Opfordring til Norge og Danmark om at træffe Foranstaltninger til, at Regeringerne ligesom i Sverige kunde faa Bemyndigelse til at indføre denne Sommertid paa samme Dato som de andre Lande, saafremt Regeringerne blev enige om at indføre den.

P. Th. Nielsen: Den højtærede Trafikminister oplyste nu, som jeg maatte forudsætte, at man har holdt sine Forbindelser med Godstogene som hidtil, og at Forholdet altsaa i Virkeligheden er det, at den tyske Ordning hidtil for Godsbeholdningens Vedkommende har været en Fordel for os — altsaa ogsaa for Fiske-transporten, som det ærede Medlem fra Thisted (Munk-Poulsen) talte om. Hidtil er det gaaet hurtigere med Forbindelsen; det synes, som om den tyske Ordning har